

PAVOUK A MOUCHA

1. část

Kdysi dávno byli pavouk a moucha přátelé.
Bydleli blízko sebe a pravidelně se navštěvovali.
Pavouk zval mouchu na oběd a moucha zase zvala
pavouka a tak to chodilo dlouhá léta.

Byli přáteli.
Byli přáteli.
Byli přáteli.

Až jednou přišlo strašné sucho. Nebylo jídlo. Nebylo
dost jídla. Bylo sucho a všichni měli hlad. Nikdo neměl
jídlo a moucha zhubla, až ji skoro nebylo vidět.
Moucha zhubla, ale pavouk ne. Pavouk tloustl, ale
moucha hubla.

Byla hubená, až ji skoro nebylo vidět.
Byla hubená, až ji skoro nebylo vidět.
Byla hubená, až ji pavouk neviděl.

Neviděl ji, jak ho sledovala, když šel do lesa. Neviděl
ji, jak ho sledovala, když vyhrabával sladké brambory.
Neviděl ji, jak ho sledovala, když si je odnášel domů.

A pavouk je přinesl domů a vařil je v kotli.
Vařil je v kotli.
Vařil je v kotli
a moucha zaklepala na dveře.

Pavouk sedí u hrnce plného sladkých brambor
a moucha stojí ve dveřích. Musí ji pozvat na večeři,
vždyť měl jídlo a ona přišla. Musí ji pozvat na večeři,
vždyť měl jídlo a byli přátelé.

Pavouk se ale nechce o jídlo dělit. Jak to má udělat?
Co má dělat, aby se nemusel dělit o jídlo? Má nápad.

2. část

Je přece hostitel a musí nejdříve sám ochutnat, než dá svému hostu. Tak si to odjakživa žádá zdvořilost.

Říká mouše: „Posaď se sem, doprostřed, na čestné místo a já ti vyberu ty nejlepší sladké brambory.“ A sám si sedá zády ke dveřím chýše.

Ochutná první brambor: „Je shnilý,“
a hodí ho přes rameno ven.

Ochutná druhý brambor: „Je shnilý,“
a hodí ho přes rameno ven.

Ochutná třetí brambor: „Je shnilý,“
a hodí ho přes rameno ven.

A vyhází takhle všechny sladké brambory.

Chtěl si je později, až moucha odejde, znovu sesbírat,
umýt a ohřát a pak je všechny sníst.

A venku zatím začíná pršet. Venku prší a dělá se bláto
A moucha má hlad a rozumí pavoukovi. Ví, že jí pavouk
jídlo nepřeje a nechce se s ní dělit.

Moucha má zlost.

Moucha má zlost a má hlad.

Vyjde ven před chýši a dívá se na sladké brambory
ležící v blátě.

Dívá se na první brambor: „Je shnilý,“ říká
a rozšlápne ho.

Dívá se na druhý brambor: „Je shnilý,“ říká
a rozšlápne ho.

Dívá se na třetí brambor: „Je shnilý,“ říká
a rozšlápne ho.

„Je shnilý, je shnilý, je shnilý,“
a moucha venku skáče po sladkých bramborech
a všechny je rozšlape a zašlape do bláta.

Pavouk zuří. Venku je bláto a on dnes nebude jíst.
Venku je bláto a pavouk má hlad. Nechtěl se dělit
o sladké brambory a teď nemá nic.

Pavouk zuří. Pavouk zuří a zlobí se na mouchu.
Od té doby jsou pavouk a moucha nepřátelé
a pavouk chytá mouchu do sítí.

Chytá ji do svých sítí.
Chytá ji do svých sítí, a když ji chytí, hned ji sní.